

Драгостиновъ. Настоятелството е уреждало всъка недѣля или два пжти месечно сказки на общообразователни теми, за които се съобщавало във „Дунавъ“ съ подпись отдолу: „За настоятелството, писарът Ил. Драгостиновъ“. Такива съобщения намираме във „Дунавъ“ г. 7, бр. 555 (3 мартъ 1871 г.) за сказка на Н. Марковъ върху „Историята на земята; въ бр. 556 отъ 17 мартъ с. год. за сказка на М. К. Буботиновъ върху „Първобитния човѣкъ“; въ бр. 568 отъ 21 априлъ с. г. за сказка на Д. Енчевъ за „Селскохазайствена химия“ и др.

Има съобщение отъ Илариона, че дири спомоществователи за книгата „Животътъ на г-жа Севинье“ („Дунавъ“ бр. 561 отъ 24. III. 1871 г.), за книгата „Злощастна Кръстинка“ и др.

Запазено е едно писмо безъ дата и място отъ В. Друмевъ: „За почитаемите господа Иларионъ Драгостиновъ и Иванъ Т. Икономовъ, настоятели на българското читалище въ Русе“. Въ него се съобщава, че съ австрийския параходъ Друмевъ изпраща до книжарницата на Хр. Дановъ въ Русе единъ сандъкъ съ книги — драмата му „Иванку“. Но понеже нѣма предварително споразумение съ Данова, управителът на книжарницата му Веженовъ, може би, не ще приеме книгите, та ако той откаже, моли ги тѣ да се заематъ съ разпродаването на книгата.

Всичко това показва, че *Иларионъ е билъ единъ отъ главните ръководители на читалището*, дето, както казва Н. Обретеновъ „работилъ е съ най-голѣмо усърдие“. И прибавя: „По характеръ бѣше любезенъ, веселъ и винаги засмѣнъ, затова бѣше любимецъ на всички, стари и млади“.

Давали и театрални представления, въ които и Иларионъ участвувалъ. „Понеже по него време, разказва Н. Обретеновъ, не можеше да се намѣри момиче или жена да играе женските роли, то та-

Общинска читалищна библиотека